

at der er visse partier, der slet ikke bryder sig om, at der skal private leverandører på banen, og så synes jeg egentlig bare, at man skulle sige det ligeud, for så ved vi da, hvor vi har hinanden.

Jeg er som sagt glad for de ændringsforslag, der er blevet stillet, og jeg er sikker på, at vi får et rigtig godt lovforslag og en rigtig god ældrepleje i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Man kan være enig eller uenig i udlicitering, vil jeg sige til ministeren. Det er diskussion nummer ét, men den synes jeg ikke der er nogen grund til at trætte med lige nu, for det er en meget langvarig diskussion, som vi har haft over mange år.

Diskussion nummer to er: Nu skal hver eneste dansk kommune tvinges ud i en beskriveropgave. Jeg sad og så TV-Syd hjemme i mit område for nylig, og jeg vil bare melde til Folketingets medlemmer, at en stor kommune som Esbjerg udliciterede sit område, og det er ikke en lille kommune, det er en stor kommune med 60.000-70.000 indbyggere. Og hvor mange var det, der gav tilbud til Esbjerg Kommune? Ét firma! Hvordan tror man så, det kommer til at se ud, når vi kommer rundt i de små kommuner?

Men ikke desto mindre skal hver eneste lille dansk kommune nu sætte sig ned og beskrive hele sit ældreområde, vel vidende at der formentlig aldrig er nogen, der byder i de mindre kommuner, og det er jo det, der er helt galt afmarcheret i regeringens ideologiske, centralistiske felttog. Hvordan kan partier, der normalt hylder det kommunale selvstyre som f.eks. Venstre, gå ind for det? De Konservative har en mere statsorienteret model, men er det ikke underligt, at man nu pålægger kommunerne at beskrive noget, som er meningsløst?

Kl. 18.45

Formanden:

Fru Pia Christensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Man kan jo diskutere ideologi med hensyn til privatisering og udlicitering, men jeg synes egentlig også, det er lidt vigtigt at beskrive formålet med lovforslaget. Det er jo at skabe nogle bedre rammer for den ældrepolitiske indsats, og det mener Dansk Folkeparti helt klart at forslaget lægger op til.

Det er positivt, at hjemmehjælpsmodtagere nu får mulighed for selv at vælge, hvilke personer der skal udføre de visiterede ydelser. Der er lagt op til en langt større fleksibilitet, så hjemmehjælpsmodtagerens individuelle ønsker og behov kommer i første række. Dansk Folkeparti mener helt klart, at der er tale om en væsentlig medmenneskelig forbedring, når de pågældende personer selv kan vælge, hvilke opgaver der skal løses, og det er også væsentligt, at modtagere af hjemmehjælp nu får retskrav på erstatning for aflyste timer.

Lovforslaget sikrer også, at ældre får mulighed for frit at vælge en ældre- eller plejebolig på tværs af kommunegrænserne, og et sidste, men vigtigt element er, at ægtefæller og samlevende kan flytte sammen på et plejehjem, selv om det kun er den ene part, der er visiteret til en plejehjemsplads. Det synes vi faktisk er meget, meget positivt.

Alt i alt så lægger lovforslaget op til, at ældre danskere nu får langt større indflydelse på deres egen tilværelse, og det kan Dansk Folkeparti selvfølgelig kun bifalde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-11 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Anden behandling af lovforslag nr. L 127: Forslag til lov om ændring af lov om ligestilling af kvinder og mænd. (Nedlæggelse af Videnscenter for Ligestilling).

Af ministeren for ligestilling (Henriette Kjær). (Fremsat 27/2 2002. Første behandling 15/3 2002. Betænkning 8/5 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Margrethe Vestager (RV):

Det er enhver regerings privilegium at forfølge sine fikse ideer, og det er selvfølgelig også rart for den, når der er et flertal for at gøre disse fikse ideer til virkelighed. Det anerkender vi selvfølgelig fuldt ud i Det Radikale Venstre, men det eneste, vi kan have svært ved at forstå, er, at regeringen ikke ønsker at have nogen form for sammenhæng mellem sine fikse ideer.

Ideen om nedlæggelse af Videnscenter for Ligestilling er en sådan fikse idé. Der skal tilsyneladende spares penge, og der skal tilsyneladende spares på debatten om ligestilling mellem mænd og kvinder. Men det er svært at frigøre sig fra den mistanke, at ministeren er ude i et meget dunkelt ærinde, for der spares langt mindre, end det var muligt, og ministeriet tilføres hovedparten af de opgaver, som Videnscenteret tidligere varetog, eller måske mere præcist: Ministeren tilføres magten over de opgaver, som Videnscenteret tidligere varetog.

Dette gøres, uden at opgaverne længere er lovfæstede. Det gøres på en sådan måde, at det suverænt bliver ministeren og ministeriet, der bestemmer, hvilken viden der skal indsamles, hvilke undersøgelser der skal iværksættes, hvilken forskning der skal støttes, og hvilken statistik der skal indsamles og udarbejdes. Ministeriet tilføres 5 mio. kr. for opgaven med at indsamle viden, formidle information og iværksætte undersøgelser og forskning, og det sker uden lovmæssigt grundlag og fuldt ud efter ministerens bestemmelser, fordi det er en opgave, som skal ligge under ligestillingsafdelingen.

Ministeren siger i et svar til Det Politisk-Økonomiske Udvalg, at der er et stort behov for at indsamle og udarbejde relevant statistisk materiale, og at det er arbejde, som ministeren finder helt grundlæggende for ligestillingsarbejdet. Her kunne man i parentes spørge, om ligestillingsministeren har været hørt: Har lovforslag nr. L 106 om udskydelse af ikrafttrædelsen af loven om kønsopdelt lønstatistik været rundt om

ligestillingsministeren? Beskæftigelsesministeren skrev allerede i den skriftlige fremsættelse til L 106, der blev vedtaget i dag:

»Med det foreliggende lovforslag ønsker regeringen at udskyde lovens ikrafttræden og i stedet opfordre arbejdsmarkedets parter til at finde alternative veje til sikring af lige løn, og til at komme med forslag til, hvorledes de i fællesskab kunne arbejde videre med ligelønsproblemet, herunder udarbejdelse af ligelønsstatistikker på virksomhederne.«

Det vil sige, at regeringen af egen drift lægger hindringer i vejen for at skaffe den statistik, som ligestillingsministeren finder er grundlæggende for ligestillingsarbejdet, og så vil man endda lægge opgaven ind i ministeriet frem for i en uafhængig institution.

Kl. 18.50

Når man ser på det, der fjernes ved det lovforslag, som diskuteres her i dag, og det, som fastholdes i ministeriet, så kan man konkludere, at det eneste, ministeren reelt har noget imod, er debatten om ligestilling. Den skal helt og totalt privatiseres. Hvorfor?

Hvorfor er det ikke længere et mål for regeringen at sikre, at der er et grundlag for en debat om ligestilling? Er det reelt her, det afsløres, at regeringens interesse for ligestilling mellem mænd og kvinder er meget, meget lille?

Det er ikke længere gådefuldt for os, at regeringen gør som den gør. Vi har efterhånden vænnet os til, at der ikke er sammenhæng i tingene. Det, der derimod er gådefuldt, er, at partierne i Folketinget ikke vil sikre, at opgaven løses og løses uafhængigt af ministeren, når nu der ikke er flertal for at opretholde videnscenteret. Der er 5 mio. kr. at løse opgaven for. Det vil sige, at der ikke er nogen finanslovstekniske fiksfakserier, som skal bringes på plads. Næ, pengene er der.

Det er jo ikke nødvendigt, at et departement, som man må antage har myndighedsopgaver, lovgivningsopgaver og lign. at varetage, løser den meget generelle opgave, det er at indsamle viden, formidle information, iværksætte undersøgelser og forskning eller at indsamle og udarbejde relevant statistisk materiale.

Det, som står på spil her, er faktisk råderetten over den viden, som skal være grundlag for en stor del af ligestillingsdebatten. Skal den, som ministeren foreslår, være til ministerens egen bestemmelse, eller skal den, som vi foreslår i ændringsforslaget, løses i udbud under ansvar af en kompetent bestyrelse?

Det er meget afgørende, at opgaven løses uafhængigt af ministeren, fordi det er information og viden, som vi skal bruge til noget, som vi skal handle i forhold til, og hvor der ikke på noget tidspunkt må være en risiko for, at nogen ville manipulere med den.

Det andet, der er afgørende, er, at det er en lovfæstet opgave, som gennemføres i en uafhængig institution og ledes af en ansvarlig bestyrelse. Ikke en opgave, som kan spares væk, ikke en opgave, som der kan prioriteres i forhold til, når næste finanslov skal laves. Det er en opgave, som kunne bringes i udbud under en kompetent bestyrelses ansvar, en løsning, som både Venstre og De Konservative i mange, mange andre sammenhænge klart synes at foretrække.

Hvorfor vil man ikke det? Er det reelt, fordi ligestilling mellem mænd og kvinder er en besværlig og u håndterlig politisk målsætning i en tid, hvor man helst vil lade, som om ligestilling for længst er opnået, i en tid, hvor vi faktisk er kommet så langt, at videnscenteret kunne varetage og tiltrække store, væsentlige opgaver fra Den Europæiske Union, i en tid hvor vi faktisk er forpligtet til at implementere EF-direktivet om, at ethvert land skal etablere et organ eller organer, der kan fremme, analysere, overvåge og understøtte ligebehandling af mænd og kvinder?

Det, vi har tilbage, er klagenævnet og ministeren. Vi kommer til at savne videnscenteret. Vi kunne til nød leve med det, hvis opgaven stadig væk blev varetaget uden for ministeriet med et lovbundet formål. Hvorfor ikke støtte ændringsforslaget, når nu pengene faktisk er der, og når ministeren synes, opgaven er vigtig, faktisk så vigtig, at hun helt alene og selv vil bestemme, hvordan den skal udføres?

Hvad er det, der gør det så afgørende, at det er ministeren, der bestemmer, hvilken viden der skal indsamles, hvilke undersøgelser der skal iværksættes, og hvilken forskning der skal støttes, hvilken statistik der skal indsamles og udarbejdes?

Det er det, Det Radikale Venstres ændringsforslag handler om. Vi ved godt, at videnscenteret ikke kan reddes, men at opgaven skal løses internt i et ministerium uden lovgrundlag efter ministerens forgodtbefindende. Det er en gåde, når pengene er der, og opgaven kan beskrives klart og kontant og give os en sammenhængende ligestillingslovgivning.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne sige, at SF støtter Det Radikale Venstres ændringsforslag. Vi er stadig væk kede af, at videnscenteret bliver nedlagt, fordi vi synes, at der er nogle funktioner, der oplagt hører hjemme der, og de har klaret det godt. Det er på alle mulige måder en funktionsdygtig enhed, som burde overleve. Men det her ændringsforslag vil give mulighed for, at man fastholder, at opgaverne bliver udført, og det er opgaverne, som et eller andet sted selvfølgelig er vigtige.

Så vil jeg bare gerne som kommentar til fru Margrethe Vestagers indlæg sige, at vi godt vil støtte ændringsforslaget med den lille krølle tilføjet, at det er ikke det ideelle for os. Vi havde helst set videnscenteret bevaret.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Socialdemokratiet gjorde allerede under førstebehandlingen af L 127 opmærksom på vores stillingtagen i denne her sag. Vi er også lodret imod lukning af Videnscenter for Ligestilling.

Under debatten fremhævede vi, at lukningen af videnscenteret ville være et kæmpe tilbageskridt i forhold til organiseringen af ligestillingsarbejdet i Danmark. Videnscenter for Ligestilling har jo virket i bare et enkelt år og blev til efter en treårig kulegravning af ligestillingslovene og organiseringen af ligestillingsarbejdet i andre af vores nordiske søsterlande. Gennem dette arbejde nåede man frem til en tredeling af ligestillingsområdet, der har høstet international anerkendelse med en minister, et uafhængigt videnscenter og et klagenævn.

At nedlægge videnscenteret, hvis opgave er at være debatskabende, indsamle viden og formidle denne uafhængigt af ligestillingsministerens politiske mærkesager, er således det samme som at amputere denne model, som jeg ellers sagde har skabt anerkendelse rundt omkring i verden.

Men anerkendelse er måske ikke det, regeringen higer efter. Det er i hvert fald i stigende grad kritik, der hagler ned udefra, når det gælder miljø, ulandsbistand, udlændingepolitikken og nu også ligestillingspolitikken.

Uanset dette imødegik Socialdemokratiet ligestillingsministerens argumenter om, at nedlæggelsen af videnscenteret udelukkende sker af økonomiske årsager, for et eller andet sted skulle der jo skæres for at imødekomme det forslagne skattestop. Vi imødegik ved at tilkendegive, at vi accepterede de besparelser, som nedlægges-

sen af videnscenteret kunne medføre, hvis centeret til gengæld kunne fortsætte for færre midler.

Baggrunden for denne accept var anerkendelsen af videnscenterets evne til at indtjene eksterne midler på internationale projekter, som de havde vundet i udbudsrunder i bl.a. EU, projekter, der må opgives eller i hvert fald flyttes, og hvis fremtid i hvert fald er ukendt, hvis videnscenteret nedlægges.

Men det kunne jo selvfølgelig også tænkes, som ministeren delvis tilkendegav under debatten ved førstebehandlingen, at opgaver, der som følge af videnscenterets nedlæggelse skulle føres over i ministeriets ligestillingsafdeling, så senere kunne lægges tilbage igen, nu i et privatiseret videnscenter, hvor den faglige kompetence om viden jo allerede findes.

Derfor var der håb om, at ligestillingsministeren faktisk ville støtte det ændringsforslag fra Det Radikale Venstre om at tildele midler til en uafhængig institution for at indsamle og formidle viden og information om kvinder og mænd til offentligheden om ligestilling på områder, som ministeren eller regeringen ikke lige interesserer sig for, eller som der ikke er den store prestige for en minister i at mene noget om.

Vi vil godt gøre opmærksom på, at samtidig med at acceptere det ændringsforslag, der er her i dag, kunne regeringen have fået etableret det klagenævn, der skal etableres på et eller andet tidspunkt inden for det næste år i forbindelse med aftalen om et EF-direktiv.

Socialdemokratiet kan derfor støtte det ændringsforslag, der ligger her i dag fra Det Radikale Venstre, og vi havde sådan set håbet på, at regeringen ville gøre det samme, når nu de økonomiske udfordringer var taget af bordet. Det er med skuffelse, vi må notere os, at ligestillingsministeren og regeringen har større vilje til at få 5 mio. kr. overført til ligestillingsafdelingen sådan til brug for egne politiske mærkesager frem for at fremme ligestillingsarbejdet generelt ved også at sikre vidensindsamling om ligestilling på områder, som ministeren ellers ikke lige var interesseret i.

Det er trist og kritisabelt, men det underbygger blot det generelle billede, der efterhånden står af en regering, hvis ligestillingspolitik er en by i Rusland.

Kl. 19.00

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær): Jeg skal bare kommentere Det Radikale Venstres forslag, som jeg ikke støtter.

Det gør jeg ikke, fordi jeg ønsker at være fritstillet i overvejelserne om, hvilken institution der skal udføre rekvirerede ligestillingsprojekter for midler, som Ligestillingsministeriet jo altså nu kommer til at råde over.

Forslaget indebærer, at der eventuelt skal oprettes en ny institution, og jeg mener ikke, der skal oprettes nye institutioner, når vi allerede har institutioner, der arbejder med ligestilling som f.eks. universiteterne, hvor der foregår køns- og kvindeforskning, Socialforskningsinstituttet og Kvininfo, som jo indsamler og formidler viden.

Det er så ganske rigtigt, at det at igangsætte nye undersøgelser og andet kommer til at ligge i Ligestillingsministeriet, og det tror jeg ikke vil give de store problemer. Det er jo også meget betinget af, hvad der debatteres, hvad Folketinget i øvrigt også ønsker belyst, hvad jeg vil være meget lydhør over for. Sådan er det sådan set også i dag, at man på baggrund af, hvordan ligestillingsdebatten udarter, får behov for at få belyst nogle emner, og sådan vil det bestemt også være i fremtiden.

Så vil jeg bare lige ganske kort sige til fru Sophie Hæstorp Andersen, at jeg ikke har sagt, at der jo skulle skæres et sted for at finansiere det forslagne skattestop. Bare så vi er helt på det rene med, at det var fru Sophie Hæstorp Andersens egen fortolkning.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er tankevækkende, at ministerens fantasi er så begrænset i forhold til et lovforslag, som ministeriet selv har ydet teknisk bistand til at fremstille. Hele pointen ved lovforslaget er, at opgaven bliver lovfæstet, at ministeren udpeger en bestyrelse, at denne bestyrelse udbyder opgaven for at finde det bedst kvalificerede miljø i Danmark til at varetage løsningen af den samlede opgave. Dermed fritages ministeren for enhver form for mistanke om, at ministeren bruger de 5 mio. kr. til at fremme forskningsmæssige formål, der passer i ministerens daglige politiske kram. Det, ligestillingsdebatten har brug for, er et vidensmæssigt fundament, som kan binde den kønsforskning sammen, som faktisk finder sted i Danmark, men som foregår fragmenteret og i meget små miljøer.

Vi har miljøer, som gerne vil løfte denne her opgave, ligesom videnscenteret gerne vil løfte den, og jeg fatter ikke, at ministeren ikke vil bruge den model, som er præcis den samme model som i L 130, der lige har passeret direkte til tredje behandling, på det her område, netop for at sørge for, at en uafhængig, ansvarlig bestyrelse i forhold til opgavens samlede volumen sørger for, at de bedst egnede varetager den.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det er sådan set det samme, jeg også lige ville komme ind på. Vi vil fra SF's side understrege, at det, vi netop lægger op til, er, at selv om vi ikke bryder os om det, så – når nu videnscenteret faktisk bliver nedlagt – siger vi, o.k., så lad os da i det mindste redde de opgaver, der skal udføres. Der er altså ikke tale om, at ændringsforslaget lægger op til, at der skal oprettes et nyt videnscenter eller noget, der ligner det, tværtimod.

Der lægges op til, at de opgaver bliver udført, og at ministeriet eller denne uafhængige bestyrelse kan gøre det. Det er for mig at se en mulighed for ministeren til at sige, jamen jeg vil meget gerne stilles frit med hensyn til, hvem der skal løse denne her opgave.

Det behøver ikke at være videnscenteret, men lad os da i det mindste sikre os, at de opgaver bliver løst, så det ikke bliver et eller andet tilfældigt flertal i Folketinget, som kommer til at dreje ligestillingen over i den retning, de gerne vil.

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 19.05

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 46 stemte for, 57 imod.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Anden behandling af lovforslag nr. L 59: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning og lov om Hovedstadens Udviklingsråd. (Ændring af reglerne om landzoneadministration og reglerne om planlægning til butiksførmål).

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 24/1 2002. Første behandling 6/2 2002. Betænkning 15/5 2002).

Der var stillet 24 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Carsten Hansen (S):

Det er anden gang, vi behandler planloven her i parlamentet. Vi må sige, at planloven er en af de vigtigste love, vi overhovedet har, og det er den, der giver overblik og helhed. Ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt må det også være en forudsætning, at alle får lige behandling alle steder i loven. Det må ikke være sådan, at et konkret forhold mellem lokale interesser og lokale myndigheder er afgørende for et ja eller nej i konkrete sager, og derfor frygter vi hos os, at landzonekompetencen, der ifølge det her forslag vil overgå til kommunerne, vil betyde meget spredt og tilfældigt byggeri, som også vil skade og skæmme landskabet, og med det, der er lagt op til, også vil give nabokonflikter samt nogle helt utilsigtede naturkonsekvenser.

Vi synes, at vi står over for nogle voldsomt store naturmæssige og miljømæssige udfordringer i det åbne land, som Wilhjelmudvalget jo har leveret en massiv og en grundig dokumentation for. De pågældende bestemmelser har kun fungeret siden regionplansrevisionen i 2001. Derfor er det i hvert fald efter vores mening ikke muligt at vurdere den virkning, de har haft, og det havde været hensigtsmæssigt at vente med en evaluering, til de var blevet gennemført.

Men i stedet for en grundig analyse af opgavens omfang og karakter og nogle fremadrettede bud er VK-regeringens forslag udelukkende en række lappeløsninger, der ikke giver svar på de udfordringer, som vores land står over for,